

Tönnä

1 / 73

Pikku-Uutisia

Se on niin kivaa tämä lehden teko, että aikaa siinä vierähtää... Toimitus kiittää lukijakuntaa kärsivällisyydestä.

&

Penaa vietiin sitten vihille. Karhu-vartio m/64 järkkäsi polttari Oliryminää.

&

Mara ja Viulu ulkoilevat valtion kustannuksella. Toimitus toivottelee pikaista päivänjuoksua.

&

Tänä vuonna eivät avustusanomukset myöhästyneet. Tiedä vaikka tuli si vähän nappulaa.

&

Tänä Vappuna on helium kova sana. Mänkijähuivi niskaan ja aamulla montulle joka jäpinkäinen. Töitä riittää.

&

Ken mieli kesällä vesille tulokoon Otaniemen lumien lähdeä.

VÄISKI - 73

Espoon ja Kauniaisten lippukuntien kansainvälinen suurleiri 19. - 25.7.73.

Olet jo varmaan kuullut toinen toistaankin hurjempia huhuja tulevan kesän kohokohdasta Väiskistä. Ja niissä on vinha perä. Tapahtumapaikkana on Tenholan Lappohja, lähellä Tammi- saarta. Leirin teemaksi on valittu Kalevala,

joten ei pidä hämmästyä, vaikka vastaan käppäilisi itse Vaka Vanha. Ohjelmassa on kilpailuja, purjehdusta ja tietysti kalevalaiset karkelot. Ja tietysti ~~joskin~~ jokainen metsänkävijä halajaa mukaan. Lähempiä tietoja alkaa vähitellen saada vj:ltä ja tarpeen vaatiessa myös Illeltä puh. 464753, jolle ilmoittautumiset toimitetaan.

PT - KISAT

Tänä keväänä on tiedossa dimangi PT-kisa. Kisan järjestäjänä ja suunnittelijatoimii eräpoikavartio Speed King. Kilpailun ajankohta on 5.-6.5 -73. Sarjajako: Vihreä sarja 1+4, Punainen sarja 1+3. Kaikki mukaan rymisemään. Ilmoittautumiset, joista tulee ilmetä vartion nimi, sarja ja jäsenten nimet viimeistään 2 viikkoa ennen kisaa Markku Roudasmaalle puh 462682 tai Olli Haneliukselle 464510. Ille sanoi, että Silta Yli Aavan Meren lähtee.

TÖHNÄ

Tapiolan Metsänkävijöiden pää- äänenkannattaja.
LPKJ Pentti O Tolvanen puh. 467420
PT Jukka Palmén puh. 483474
Tsiht. Heikki Palmén puh. 483474
Painatusm. Offset
Painatus: Litoprint
Ilmestyy: soveltuvina ajankohtina

LPK:N VENEET -73

Kesä on tulossa ja Otaniemen telakal- odottavat lpk:n veneet kunnostajiaan. Tänä kesänä ovat alusten vastuulliset päälliköt seuraavat:
m/s EETLA Tuomas Konttinen
m/s Ilmakka Lauri Mikkola, J. Sergin
s/y Dägä Jarmo Tuomisto
s/y Sonja Heikki Palmén
Hiekkapaperia koutaan ja Otaniemeen!

ELLIT ETELÄSSÄ

Vuosi sitten, harmaan syksyn alkaessa, oli kahdella Ellillä jo mielessä keivät ja Etelän aurinko. Matkaa suunnitellen ja rahoja säästäten huomasivat he myös yo-kirjoitusten piinapenkin jääneen taakse. Heti vuoden alussa käytiin monien matkatoimistokierrosten jälkeen tilaamassa se melkein halvin seuramatka.

Lento yli toukokuuisen Keski-Euroopan sujui rauhallisesti ilman välilaskuja tai kaappauksia, ja pian laskeuduttiin Espanjan polttavaan urinkoon. Hotelli vastasi odotuksiamme: huoneessa kävi läpiveto, joka nosti tukan pystyyn. Pari päivää katseltiin turistien ja pilvenpiirtäjähotellien kaupunkia. Vihdoin oli edessä odotettu retki Marokkoon, Afrikan mantereelle. Siellä ei näkynytkään ensimmäiseksi hiekka-aavikoita vaan korkeita vuoria ja suuri valkeana hohtava satamakaupunki.

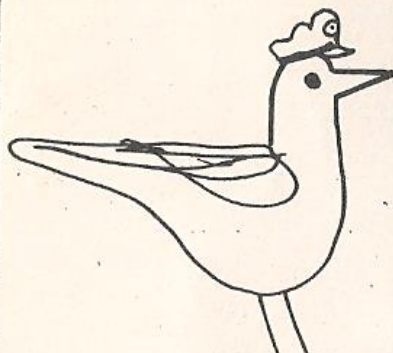
Vasta ylitettyämme afrikkalaisen Marokon rajan alkoi maisema vastata mielikuvaamme. Meille tarjoutui tilaisuus ratsastaa kamelilla pientä korvausta vastaan. Olihan sekin elämys.

Näimme siellä täällä pieniä kivirötteleitä, joiden pihilla laihat vuohet ja rääsyiset lapset leikkivät. Suurimman osan ajasta vietimme Tehuanin kaupungin arabialaisessa kaupunginosassa, joka on muurilla erotettu muusta kaupungista ja eroaa siitä jyrkästi. Astuttuamme portista muuttuivat kadut haiseviksi kujiksi. Marokossa elettiin vuotta 1340 ja tuntui tosiaan siltä kuin olisi menty 600 vuotta ajassa taaksepäin. Nahkatavarat olivat ällistytävän halpoja. Niinpä viivymme yhdessä basaarissa pitkän tovin ja valitsimme käsilaukkuja. Tinkiä piti koko ajan ja joskus saimme hinnan laskemaan jopa puoleen alkuperäisestä. Kamelinnahkaiset käsilaukut haisivat kyllä aika epäilyttävälle, mutta toivoimme hajun ajan mittaan häipyvän. Kujilla kulkeminen ei tuntunut olevan kovin turvallista, varsinkaan kahdelle "kauniille" (lainausm. kirjoittajan toim.huom.) ulkomaalaiselle. Käsilaukkuja ja kameraa oli

pidettävä tiiviisti silmällä. Rahaa kerjääviä suloisia lapsia juoksenteli jaloissamme. Eräs hyvin mielenkiintoinen paikka oli minttutupa: saimme lojua divaaneilla, meille tarjottiin vihreää teetä tummien soittajien esittäessä omaa kansanmusiikkiaan. Mielenkiintoista katseltavaa olisi rittännyt pitemmäksikin ajaksi. mutta illan hämärtyessä oli miedän jätettävä tämä erkoinen Tehuanin kaupunki.

PÄIVI & SATU

Ilmoitettu oli: Merirosvohenkinen viikonloppu: Piraatti -72 Turunsaaristossa pidetään Heinäkuun 29-30 pnä. Pontevasti päätettiin osallistua tapahtumaan. - Lauantaiamu 22 pvä Westendin rannassa: Vieras olisi luullut suuremmankin retkueen lähtevän liikkeelle katsellessaan laiturilla olevaa nyssäkkä määrää - vieras olisi erehtynyt. Meitä oli vaatimattomasti neljä paljon hassuja nyssäköitä omistavaa partiolaista.- Ande, Trulle, Mara & Fuili.

Alkuhässäkkään hujautti muutama tunti, mutta vihdoin puolenpäivän aikaan Dägä saatiin lähtökuntoon. Voi sitä tunnetta - uskomatonta, edessä oli luvassa monta purjehduspäivää, vapaata merta, kaunista saaristoa, Rauhallisuutta (niinhän sitä luultiin) ja AH- atomeja, mielisyyttä -vai mitä pojat?

Piraattiin lähdettiin, kuinkas siten kävikään. Alkumatka sujui kuumassa auringonpaisteessa loistavasti tuulla olisi saanut vain hiukan enemmän. Toiveemme toteutui. Puuskitain sitä saatiin ja kryssittiin Kytön edustalla hyvää vauhtia eteenpäin, kunnes vantti, voi se ei kestänyt, otti ja meni poikki. Ikävältä tuntui, mutta oli hakeuduttava takaisin ihmisten ilmoille. Nokkala sattui ajamaan paikalle rahaa vastaan hinasivat meidät Lauttasaaressa HSK:lle. Fuili ja Mara uurasivat hikipäissään vantin kimpussa. Hetki luultiin, ettei Reissusta tule mitään. Ovelien viritysten jälkeen saatiin masto takaisin paikoilleen ja asiat olivat jälleen OK.

Aamulla lähdettiin uuteen yritykseen. Maailma ja aurinko hymyili, mieli oli kaikilla korkealla, iloinen laulu helisi atomimässytyksen seasta. Nötkötti halu heräsi porkkalanniemen tienoilla. Kahmittiin saareen läsäpatojen ääreen ja nukahdettiin puunjuurelle. Yöllä oli tuuli yltynyt ja siitä vaan sekaan aalokkoon ennen kukonlaulua. Saaresta irtauduttuamme tuuli taas tyyntyi. (seuraava sivu olkaa hyvät)

Miltei plägää oli koko Porkkalan selän ylityksen ajan. Hyökättiin Pekkasan maalle nälkäisinä odottamaan tuulja- yöllä kolmelta kiinnityimme Hangon satamaan. Seuraavana päivänä kaikui Hangon kaduilla tentrve huutoja. Pelkkää iloa, aika hurautti siinä hyppelyssä sormien läpi. Matkaa jatkettiin Keskiiviikko aamuna. Vettä rupesi työntymään taivaan suunnalta ja me etsittiin "pallopäitä". Tämä oli "henkevän keskustelun ja paljon muun päivä". Kaikki oli höpö tuulella ja vinksahtaneita. Tunnelmaan sopivasti heittäydettiin kummalliseen saareen unille. Herätyksestä huolehti meren aallot. Jos alkumatkasta ei oltu saatu tuulta niin nyt sitä saatiin riittämiin omiksi tarpeiksi. Seilailtiin Hiittisten kauniissa saaristossa, pideltiin penkeistä kiinni säilyäksemme pahemmilta ruhjevammoilta. Hurjaa menoa oli - ja taas-räysäys, siinä meni takavantti. Me eioikein tajuttu, mutta särki se oli Lähimpään saareen tietenkkin. "Elo ihmisen huolineen murheineen, väli-aikaista kaikki on vaan", niinkuin taas todettiin. Kätevinä partiolaisina saatiin Dägä taas ehjänä merelle ja purjehdus jatkui vielä j jonkin aikaa Piraatti saarelle. Perjantaina suunnattiin kulku takaisin Hankoon ja unohdettiin koko Piraatti. Lähetettiin erään vastaamme tulleen partioveneen mukana tentrveisiä tapahtumaan ja itse palloiltiin kotiinpäin. Hienona täydenkuun purjehdusyönä saavuttiin Hankoon nukkumaan.

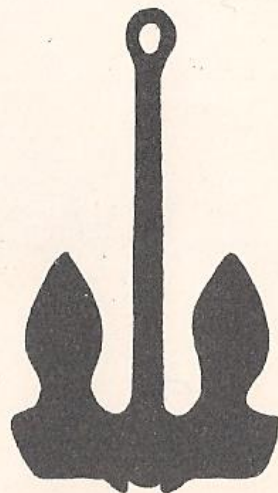
Sunnuntaina ihan yllättäen Hangon selän jälkeen näkyi Dägän peräsin kellumassa vedenpinnalla. Tätä ei osattu pahimmissa aatoksissa odottaa, kummasteltiin kuinka Dögälle sattui samalla matkalla näin monta haaveria. Onni onnettomuudessa. Vieressämme oli paikallisia kalastajia, jotka hinasivat meidät Merikarhujen satamaan, sieltä päästiin ison moottoriveneen omistajan perässä Baggön laituriin. Kirkkolaiva stinalla pidettiin sunnuntaitapahtumaa. Stinan ihmiset olivat kovasti ystävällisiä ja lupasivat kuljettaa Dägän Helsinkiin. Meidän jengi veti loppusyömät laiturille, suuntasi katseensa merelle. Dägä lähti kohti kotia.

TRULLE

---- Peräsimen rikkoutuminen ei johtunut veneen kunnosta vaan rakenne teknillisistä heikkouksista ja puutoksista.-----

Muuten! Lippukuntamme uusin ylpeyden aihe Moottoriristeilijä EETLA kävi piraatissa ja oli siellä melkein ihan kokonaisen tunnin.

Olemme myäskin saaneet toisen purjevereen Sonjan - sulka tyypiltään.

EETLA

Kesäkuussa -72 soitettiin lippukunnanjohtajallemme Penalle. Asia koski nykyistä kalastajavenettämme Eetlaa. Eetlan entinen omistaja kouluneuvos Walter Erko ja hänen vaimonsa eivät halunneet osoittaa luottamustaan heitä monta vuotta palvelleelle veneelle myymälä sen. Oli varmasti vaikeaa luopua veneestä joka varsinkin kesäisin on kuin perheenjäsen. Erkoille oli tärkeää, että Eetla

saisi uuden kodin, ja että siitä pidettäisiin hyvää huolta. Koska Eetla oli vielä melko hyvässä kunnossa, eikä sillä juuri ollut käyttöä Medvastön kesämökillä, Erkot halusivat lahjoittaa sen Tapiolan Metsänkävijöille.

Ennenkuin otimme lahjoituksen vastaan mietimme, osaisimmeko käyttää tätä venettä ja pystyisimmekö hoitamaan sitä jatkuvasti. Ensimmäinen edellytys veneen hyvälle hoidolle on itse veneen ja sen moottorin tuntemus. Jos moottoria ei tunne, joutuu helposti tekemään turhaa työtä ja toisaalta tulee väkisinkin laiminlyötyä jokin tärkeä asia sen huollossa. Tärkeimmät ja välttämättömimmät neuvot Eetlan käyttöä ja huoltoa varten saimme herra Erkolta, mutta paljon opetti myös puhdas käytäntö. Pienten alkuvirittelyjen ja testausten jälkeen moottori kävi jo mukavasti. Kaikenkaikkiaan tulimme ajaneeksi kauniin kesän aikana pitkälti toistatuhatta kilometriä kauniita saaristovesiä. Käytiin muun muassa Kustavissa.

Vaikka kaikki Metsänkävijät eivät vietäkään kesäänsä Tapiolassa, toivon että mahdollisimman moni hankkisi kokemusta ja tietoja merellä liikumisesta. Ne lisäävät turvallisuutta ja samalla opettavat oikeaan asennoitumiseen vesillä liikuttaessa. Merellä tilanteet ja olosuhteet vaihtuvat nopeasti. Kun opimme suhtautumaan näihin muutoksiin, auttaa se meitä myös suhteessa muuhun ympäristöömme.

TUODE

PT 72-73

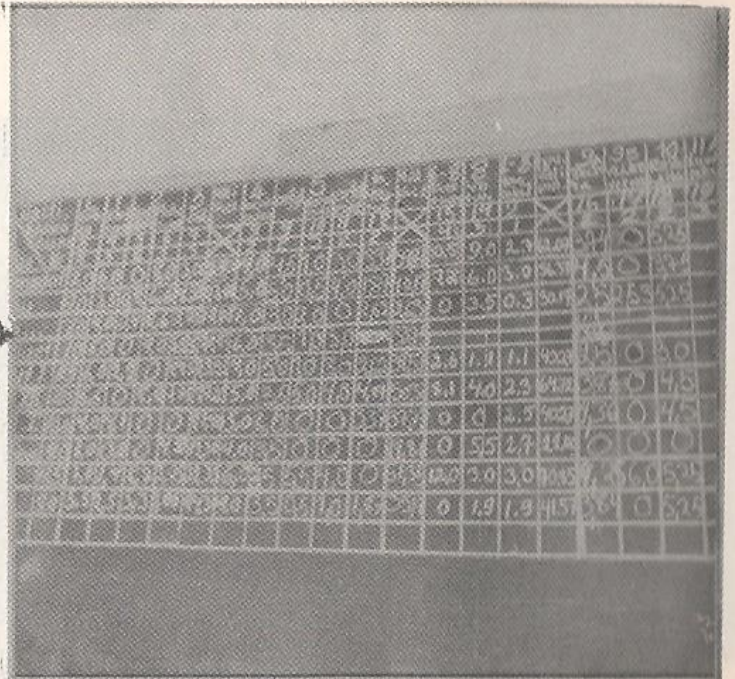
kuva:Peter von Harpe

Taas on vierähtänyt syksy ja talvi, ja niiden mukana on PT-kisakausikin ohi. Me mänkijät olimme jälleen, kuten aina ennenkin joukolla mukana valtaamassa mainetta, vaikka kuitenkaan aina maine ei tullut voittamalla. Viime syksyn kohokohta oli jälleen ESPOON PUNAINEN, jonka järjesti Karakarhut. Meidän lippukunnastamme oli mukana peräti yhdeksän vartiota mikä kuvastaa innostusta. Yksi vartio oli keltaisessa, yksi harmaassa, ja loput punaisessa sarjassa. Kilpailu käytiin Nuuksion jo tutuksi käyneessä maastossa. Tehtävinä oli rautatangon vääntämistä kolmijalaksi ynnä muuta mukavaa. Räiskäleehenheitossakin syntyi uusia ennätyksiä kun Karhukopla pääsi asialle. Kokonaisuutena kisat menivät hyvin, vaikka Punainen Paroni jätettiin kolmanneksi Eräpoikien Frelimo-vartion viedessä voiton. Harmaassa sarjassa tuli sentään voitto Karhukoplan (P. Elomaa, L. Mikkola & H. Palmén) ansiosta. Keltaisessa sarjassa toi Lirppa vartiensa kunniakkaasti 12:lle sijalle.

Espoon Punainen jäikin sitten viime syksyn ainoaksi kisaksi, jossa olimme mukana, mutta sitten tuli talvi ja talven mukana piiri talvimestaruuskilpailut, mutta ei lunta. Kisaan osallistui meiltä harmaassa sarjassa Silta Yli Aavan Meren (Ilopilleri & Hessu). Kisat menivät lumen puutteen takia lähinnä läpijuoksuksi, muuta ei se tahtia haitannut. Ilman Tuodeakin selvisimme kovassa kisassa (3vartiota mukana) toiseksi, vaikka silta yli syvän rotkon ei onnistunutkaan. Voiton vei toinen mänkijälippukunta eli HeMe Kihomatojen ~~xxxxxx~~ ansiosta. Vuoden -73 SM-talvimestaruuskilpailut pidettiin Ilomantsissa helmimaaliskuun vaihteessa ja siellä oli myös mukana S.Y.A.M (Ile, Tuode ja Mara & Reku huoltajana). Menestys oli varsin hyvä kovassa seurassa ja n.7:s tila tuli n.10:stä vartiosta.

Näin pärjailtiin ja ensi syksynä pärjätään tietysti vieläkin paremmin, vai mitä?

Hessu

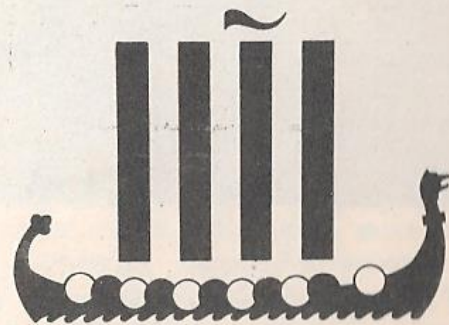
ME

SILTA YLI AAVAN MEREN

LETTER FROM THE PUBLISHER

Tapiolan Metsänkävijöiden etumatka kasvaa. Vuosi -72 oli toiminnallisesti varsin edistyksellinen, jäsenmääräkin nousi 145:een. Kolka- ja tonttuparvia on 4, vartioita sekä erilaisia tarpoja- ja eräpoikaryhmittymiä yhteensä 14. Viime vuoden tilinpäätös osoittaa lähes 28000 mk:n vaihtoa. Tuloista 85% oli hankittu omatoimisesti. Tämän vuoden tavoitteina näkisin erähenkisyden takaisinvoittamisen, toiminnallisen kehittämisen ja partion filosofian pohjalta suoritettua ideoimista. Johtajisto pyrkii nyt siis koordinoimaan yhteistä ja yksityistä puuhailua näissä merkeissä. Henki käy yli aineen.

VIKINKIRETKI RUOTSIIN

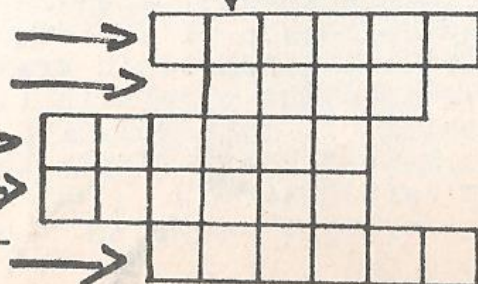
14 - 15.4.-73 järjestää lippukunta "valloitusretken" Ruotsiin. Matka tapahtuu junalla ja laivalla. Matkan aikana pyritään järjestämään tilaisuus tutustua nykyaikaisen autolautan merenkulkulaitteistoon. Kaikki yli 18-vuotiaat lippukunnan jäsenet voivat osallistua retkelle. Lähempiä tietoja antaa ja ilmoittautumisia

463227. Ilmoittautumiset 5.4 mennessä.

HUHTIKUUN SANARISTIKKO

meille kaikille rakas

- HAKKUUVÄLINE →
- YÖPYMISVÄLINE →
- VUOLEMISEEN →
- EI REPPÄ VAAN::: →
- TÄRKEIN SUUNNISTUSVÄLINE →

laati: I. Niemi

